

NR. 17. ONTBINDING VAN ARBEIDSOVEREENKOMST VAN DIRECTEUR. VERGOEDING.

Het Scheidsgerecht gaat er van uit dat verweerder gebruik zal maken van de OBU-regeling. Verweerder krijgt, mede gelet op het bepaalde in art. 18, lid 2, van de arbeidsovereenkomst, een vergoeding toegekend ter hoogte van een bruto jaarsalaris (inclusief vakantietoeslag, doch zonder verdere emolumenten), waarmee ook alle eventuele wachtgeldverplichtingen van eiseres jegens verweerder zijn gekweten.

Scheidsgerecht Gezondheidszorg

(prof. mr. T.A.W. Sterk, voorzitter, mr. R.P.D. Kievit en mr. P.H.A.J. Cremers, leden, met bijstand van mevrouw mr. A.T.B. de Vries, griffier)

6 december 2000

Arbitraal vonnis (00/19) in de zaak van:

A,
gevestigd te Z,
eiseres,
gemachtigde mr. F.J. Perquin,

tegen

B,
wonende te Y,
verweerder,
gemachtigde mr. J. de Vet.

1. De procesgang

- 1.1 Eiseres heeft het Scheidsgerecht bij memorie van eis van 23 augustus 2000 verzocht om bij arbitraal vonnis de arbeidsovereenkomst tussen eiseres en verweerder op grond van gewichtige redenen in de zin van veranderingen in de omstandigheden als bedoeld in artikel 7:685 BW zo spoedig mogelijk te ontbinden, met veroordeling van verweerder in de kosten van de onderhavige procedure.
Bij memorie van antwoord van 3 oktober 2000 heeft verweerder het Scheidsgerecht verzocht het ontbindingsverzoek af te wijzen, dan wel in geval van ontbinding aan hem een vergoeding en een wachtgeld toe te kennen als omschreven in de memorie van antwoord, zulks met veroordeling van eiseres in de kosten van deze procedure, een vergoeding van het salaris van de gemachtigde van verweerder daaronder begrepen.
- 1.2 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 17 november 2000. Namens eiseres waren aanwezig de heren C, vice-voorzitter van de Raad van Toezicht, D, voorzitter van de Raad van Toezicht, en E, lid van de Raad van Toezicht, vergezeld door de gemachtigde van eiseres. Verweerder was aanwezig, vergezeld door zijn gemachtigde.
- 1.3 De aanwezigen hebben bij de mondelinge behandeling het woord gevoerd en partijen hebben haar standpunten nader toegelicht, mede aan de hand van een door de gemachtigde van eiseres overgelegde pleitnota.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres is ontstaan uit een fusie van F te X en G te W.

Verweerder, geboren 00 00 1941 en derhalve thans 59 jaar oud, was vanaf 1 mei 1985 algemeen directeur van F en vormt sinds 1 juli 1998 tezamen met de voormalig directeur van G, H, de Raad van Bestuur van eiseres.

Het bruto maandsalaris van verweerder bedraagt thans f 16.139,52 (per 1 januari 2000) inclusief vakantietoeslag. Daarnaast ontvangt verweerder diverse emolumenten, zoals een onkostenvergoeding van f 400,-- per maand, een auto van de zaak en een bijdrage in de ziektekostenverzekering van f 224,-- per maand.

- 2.2 Verweerder geeft aan zich te realiseren dat zijn terugkeer binnen de instelling niet meer mogelijk is, gezien de gebeurtenissen in de afgelopen anderhalf jaar. Het geschil van partijen is derhalve nog uitsluitend van financiële aard.
- 2.3 Verweerder meent dat hij na einde dienstverband in elk geval recht heeft op wachtgeld in gevolge artikel 18 jo. artikel 14, eerste lid, onder c van de arbeidsovereenkomst. Gezien zijn arbeidsverleden heeft verweerder recht op de maximale wachtgeldduur van 5 jaar en 3 maanden. Ingevolge artikel 18, tweede lid, zal eiseres als wachtgeld tenminste een jaarsalaris moeten uitkeren, zo stelt verweerder. Verweerder kan met ingang van 1 mei 2001 aanspraak maken op een overbruggingsuitkering van PGGM.
- 2.4 Verweerder is van mening dat naast het wachtgeld een additionele vergoeding, zowel voor materiële als voor immateriële schade dient te worden betaald door eiseres. Verweerder meent eiseres ter zake van de gebeurtenissen ernstige verwijten te kunnen maken.
- 2.5 Verweerder is uitvoerig ingegaan op de omstandigheden die hebben geleid tot de beslissing van de Raad van Toezicht om onderhavig ontbindingsverzoek in te dienen. Zakelijk weergegeven komt zijn kritiek er op neer dat hij meent dat hij na de fusie nimmer een eerlijke kans heeft gekregen zijn functie op een adequate wijze uit te voeren. Daar waar verweerder als algemeen directeur van F uitsluitend lof heeft ontvangen, is hij in zijn functie als directeur bij eiseres systematisch "kalt gesteld" door de voorzitter van de Raad van Bestuur. Doordat hij in het belang van het fusieproces steeds conflicten trachtte te vermijden, is zijn positie steeds meer verzwakt.
Verweerder acht het rapport van de externe adviseur, I, onzorgvuldig en onvolledig. Uitsluitend het hogere kader binnen de instelling van eiseres is gehoord, welk kader geheel op de hand van de voorzitter van de Raad van Bestuur was. De visie van verweerder is ook niet volledig en correct weergegeven.
Verweerder wijst op het feit dat er ten tijde van het opstellen van de rapportage geen enkel dossier bestond, waaruit bezwaar tegen zijn functioneren zou kunnen blijken.
- 2.6 Verweerder stelt dat zijn goede naam door het slijk is gehaald door een perspublicatie waarin de kritiek op zijn persoon, als weergegeven in de rapportage van I, publiekelijk bekend werd gemaakt. Verweerder houdt de Raad van Toezicht hiervoor verantwoordelijk. Als gevolg van de gebeurtenissen is verweerder in totaal acht maanden arbeidsongeschikt geweest. Op dit moment is hij weer arbeidsgeschikt.
- 2.7 Verweerder wijst op de beperkte financiële consequenties van toekenning van het wachtgeld voor eiseres, nu verweerder al per 1 mei 2001 gebruik kan maken van de OBU-regeling, en de voor hem aanzienlijke financiële gevolgen van een ontbinding van de arbeidsovereenkomst, nu de overbruggingsuitkering plusminus 78% van de laatste bezoldiging zal bedragen.
- 2.8 Verweerder meent dat hij in redelijkheid aanspraak kan maken op volledige compensatie van inkomensverlies vanwege zijn ontslag. Dat wil zeggen dat zijn wachtgeld, in afwijking van het bepaalde in de CAO, vanaf de datum van het ontslag op 100% van zijn laatst genoten salaris zal worden gehandhaafd tot aan zijn pensionering op 1 mei 2006. Daarnaast maakt verweerder aanspraak op een vergoeding van pensioenschade tot een bedrag van f 172.539,98.
Tenslotte maakt verweerder aanspraak op een vergoeding voor de door hem geleden immateriële schade tot een bedrag van f 50.000,-- netto.

2.9 Eiseres voert aan dat een beëindiging van het dienstverband van verweerder onontkoombaar was. Voorjaar 1999 bleek het functioneren van de Raad van Bestuur ernstig zorgen te baren. De Raad van Toezicht heeft toen in overleg met en instemming van verweerder I gevraagd de ontstane situatie te beoordelen en te adviseren omtrent het vervolg daarop.

2.10 De conclusies en aanbevelingen van het rapport van I van 14 juli 1999 luiden, voor zover verweerder betreffende, onder meer:

- De Raad van Bestuur vormt in vrijwel geen enkel opzicht een eenheid. Beide leden hebben een sterke neiging hun eigen gang te gaan, zonder de collega te betrekken.
- Tussen de leden van de Raad van Bestuur bestaat een conflict in een vergevorderd stadium, zij het eenzijdig, namelijk dat van aanvallen op de persoonlijke integriteit.
- Verweerder heeft met de toetreding naar de Raad van Bestuur een grotere stap gemaakt dan hij aan kan. Feitelijk is hij in zijn eentje bij de fusiepartner binnengetrokken.
- Verweerder is emotioneel zeer verknocht aan het F, waarop hij trots is en dat hij als zijn huis en zijn werk beschouwd. Met eiseres heeft hij zich niet kunnen identificeren. Hij is tot nog toe niet in staat gebleken inhoud te geven aan zijn positie en die van de Raad van Bestuur. Met zijn optreden heeft hij qua inhoud en stijl geen draagvlak voor zichzelf weten te creëren, in tegendeel, de inhoud en stijl van zijn optreden veroorzaken onrust, verwarring en ontevredenheid.
- Ten aanzien van verweerder wordt aanbevolen een regeling voor vertrek na te streven. Van hem kan niet verlangd en verwacht worden in staat te zijn de rol als lid van de Raad van Bestuur alsnog op passende wijze uit te voeren. Het vraagt van hem te grote gedragsveranderingen en te veel nieuwe vaardigheden om binnen de organisatie effectief te kunnen functioneren en op draagvlak te kunnen rekenen.

2.11 De bevindingen van I bevestigden de eigen bevindingen van de Raad van Toezicht. De Raad van Toezicht is vervolgens met verweerder in overleg getreden over een afvloeiingsregeling.

2.12 Eiseres heeft nog de volgende kanttekeningen geplaatst bij de stellingen van verweerder:

Het voor verweerder geldende niveau van de overbruggingsuitkering bedraagt bruto 78%. Dit betekent een uitkering van circa 90 % netto van het laatstelijk genoten maandsalaris.

Van pensioenderving is geen sprake, nu tijdens de OBU-periode premievrij een verdere pensioenopbouw plaatsvindt.

Er is bovendien geen sprake van pensioenschade tengevolge van de ontbinding, omdat verweerder in het verleden bij herhaling heeft uitgesproken voornemens te zijn gebruik te maken van de OBU-regeling.

Verweerder heeft door zijn houding bij eiseres het vertrouwen gewekt dat hij akkoord ging met een louter formele continuering van zijn dienstverband tot 1 mei 2001 (OBU-datum). Verweerder kan nu geen beroep meer doen op art. 18, lid 2 van de arbeidsovereenkomst.

Er is al bijna anderhalf jaar verstreken door de ziekte van verweerder en de uitvoerige pogingen om tot een minnelijke regeling te komen.

Eiseres ontkent verantwoordelijk te zijn voor de publicatie van het rapport van I in het J.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht in deze te beslissen bij arbitraal vonnis berust op artikel 19 van de arbeidsovereenkomst tussen partijen, het arbitragereglement van het Scheidsgerecht en wordt door partijen erkend.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Nu het geschil tussen partijen zich niet langer richt op de beëindiging van de arbeidsrelatie tussen partijen, zal het Scheidsgerecht de ontbinding van de arbeidsovereenkomst uitspreken.
- 4.2 Vervolgens dient het Scheidsgerecht vast te stellen per welke datum de ontbinding zal plaatsvinden en, daarmee samenhangend, of verweerder nog recht heeft op een verdere vergoeding.
- 4.3 Het Scheidsgerecht overweegt hiertoe het volgende:
- Verweerder heeft een goede staat van dienst bij een van de fusiepartners, F, opgebouwd.
 - F en G zijn de fusie aangegaan zonder duidelijke, concrete afspraken ten aanzien van bijvoorbeeld inhoudelijke en bestuurlijke zaken, en zonder integratieplan of actieplan. Eiseres had hierin aanmerkelijk meer sturing moeten geven. De wens van F, het stokpaardje van verweerder, de eigen identiteit te kunnen behouden, heeft inhoudelijk geen vorm gekregen en is daardoor een beladen en kwetsbaar punt gebleven. Zowel eiseres als verweerder hebben dit onderschat.
 - De toetreding van verweerder tot de Raad van Bestuur wordt binnen de organisatie als een compromis gezien.
 - Het algehele beeld is dat onvoldoende rekening is gehouden met de persoon van verweerder in en na het fusieproces. Dit ligt in de risicosfeer van eiseres.
 - De Raad van Toezicht heeft niet (tijdig) geprobeerd te bemiddelen of de nodige maatregelen te nemen om tot een oplossing van de problemen binnen de Raad van Bestuur te komen.
 - Verweerder heeft zich in het verleden niet verplicht deel te nemen aan de OBU-regeling. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat verweerder tegenover haar deze verplichting onvoorwaardelijk zou zijn aangegaan.
 - Het feit dat eerst nu ontbinding van de arbeidsovereenkomst wordt gevraagd, komt voor rekening en risico van eiseres.
 - Zolang verweerder gebruik maakt van de OBU-regeling is er sprake van een verdere pensioenopbouw.
 - Verweerder dient een billijke vergoeding te krijgen, alle omstandigheden in aanmerking genomen, doch dit houdt niet in (volledige) schadevergoeding wegens het verlies van inkomen in de toekomst.
- 4.4 Het Scheidsgerecht gaat er van uit dat verweerder gebruik zal maken van de OBU-regeling. Op grond van bovenstaande overwegingen zal de arbeidsovereenkomst ontbonden worden per 1 mei 2001. Verweerder krijgt, mede gelet op het bepaalde in art. 18, lid 2, van de arbeidsovereenkomst, een vergoeding toegekend ter hoogte van een bruto jaarsalaris (inclusief vakantietoeslag, doch zonder verdere emolumenten), waarmee ook alle eventuele wachtgeldverplichtingen van eiseres jegens verweerder zijn gekweten.
- 4.5 De kosten van deze procedure komen voor rekening van eiseres. Ieder der partijen draagt de kosten van de eigen gemachtigde.

5. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende arbitrale vonnis:

- 5.1 De arbeidsovereenkomst wordt ontbonden per 1 mei 2001.
- 5.2 Eiseres wordt veroordeeld aan verweerder te vergoeden een bedrag ter hoogte van het laatst genoten bruto jaarsalaris (inclusief vakantietoeslag, doch zonder verdere emolumenten). Verweerder dient aan te geven op welke wijze hij dit bedrag wenst te ontvangen.

- 5.3 Eiseres wordt veroordeeld in de kosten van het Scheidsgerecht, begroot op een bedrag van f 9.875,--.
- 5.4 Ieder der partijen draagt voor het overige de eigen kosten.
- 5.5 Eiseres krijgt de gelegenheid haar verzoek tot ontbinding in te trekken binnen twee weken na de datum van dit vonnis.
- 5.6 Indien eiseres het verzoek binnen de onder 5.5 gestelde termijn intrekt, worden uitsluitend de beslissingen onder 5.3 en 5.4 gehandhaafd.
- 5.7 Het meer of anders verzochte wordt afgewezen.